

til § 89 er da at gjøre det muligt at tage denne Prøve, selv om man ikke er bleven Secondlieutenant, og det er stillet af den høitagede Krigsminister af Hensyn til de Betragtninger, der fremkom ved første Behandling om, at det var ønskeligt at gjøre den hele Bevælgelse gennem disse forskjellige Trin mindre besværlig; den er besværlig og tager lang Tid, men dette Forslag er aabenbart fremkommet for at gjøre det muligt at lægge de forskjellige Stadier derhen, hvor de ere mindst ubegvemme for de Paagjældende, uden at der dog derfor tilføies det Maal, der skal naaes, nogen, idetmindste nogen forholdsmeessig, Skade. Da det nu efter Forslaget til § 89 istedetfor: „Secondlieutenanter, som have erhvervet deres Kundskaber paa anden Maade end ved at gennemgaae Classen, kunne ved at underkaste sig den samme Prøve opnaae Afgang til næstældste Klasse“ vil komme til at hedde: „Ogsaa Andre end de, der have gennemgaaet den næstnyeste Klasse, kunne underkaste sig Prøven“, saa forstaaer jeg godt, at den høitagede Minister har foreslaaet ved § 90, at der tilføies efter „Secondlieutenanter“: „der have bestaaet den i forrige Paragraph ommeldte Prøve“, og det er mig klart, at naar § 89 giver Ministeren Ret til under visse Betingelser, som give den ønskede Garanti, at fritage for Prøven, saa gjælder dette ogsaa ligeoverfor § 90. Men vil man læse § 90, som jeg indbrømmer, at man undertiden læser, saa vil det være rigtigt istedetfor „Secondlieutenanter, der have bestaaet den i forrige Paragraph ommeldte Prøve“ at sætte, som det erede Medlem antydede: „De, der have fyldestgjort de i den forrige Paragraph stillede Forbringer“, da der derved ligesaa godt betegnes dem, der ved Prøven fra Afgangsclassen have bestaaet denne, som dem, der ere blevene fritagne for Prøven. Men efter den Betragtning, jeg her har gjort gjældende, vil det sees, at jeg ingenlunde kan være enig i, at det vilde være ønskeligt, at der i § 89 blev indført en Tidfrist af eet eller to Aar, efter hvis Udløb en tidligere aflagt Prøve ikke længer skulde anses for fyldestgjørende; thi derved bliver det umuligt, hvad Uendingsforslaget har tilsigtet, at man kan underkaste sig den theoretiske Prøve, inden man begynder Recrutfkolen

og den derpaa følgende reent praktiske Skole. Forsaavidt det særligt er indvendt mod Forslaget under Nr. 4, at det med Hensyn til den hele Underviisning i den i § 90 omhandlede Klasse var nødvendigt, ikke at de Paagjældende engang havde haft de Kundskaber, som ere Forudsætningen, men at de navnlig i visse Hovedfag havde disse Kundskaber umiddelbart før, da er det et Spørgsmaal, som jeg er lidt ængstelig for at komme ind paa. Jeg vil kun sige, at vi, som ikke netop særlig ere vant til den militære Underviisningsform, om jeg saa maa sige, ved Højskolen, see ikke dette saa stramt, men mene, at det er værst for de Paagjældende selv, dersom de ikke have vedligeholdt deres Kundskaber saaledes, at de kunne følge med. Hvorvidt det skulde være nødvendigt for at følge med i den næstældste Klasse, at Prøven aflægges umiddelbart iforveien, skal jeg ikke udtale nogen bestemt Mening om, men jeg skulde dog troe, at den, som engang tidligere har erhvervet grundige Kundskaber, ikke vil have nogen særdeles Vanskelighed ved at vedligeholde dem til den Tid, da de skulle benyttes. Jeg vil stemme for Krigsministerens Forslag, som de foreligge, fordi de i alt Fald indeholde Lempelser, som jeg ikke troer, at der er Grund til at slyde bort. — Hvad Forslaget under Nr. 6 til § 90 angaaer, kan jeg vel i Almindelighed erkjende, at man ikke kan sige alt Muligt i en Lov, og at Noget maa overlades til Administrationen, men en anden Sag er, at Ordene i Lovforslaget kunne staae saaledes, at dersom de ikke lempes noget, kunne de let siges at indeholde en Vanskelighed. Jeg troer, at det Forslag, der er stillet til § 90 under Nr. 6, er en ønskelig Tydeliggjørelse, som kan have sin praktiske Betydning.

Krigsministeren: Jeg troede i forrige Møde at have udtalt mig saa anerkjendende om Højskolen, at jeg ikke skulde være udsat for at see mine Udtryk om den veiede paa Guldvægten, saaledes som det nu er sleet. Jeg troede, at Tonen eller, om jeg tør sige, Aanden i mine Ytringer skulde have beskyttet mig derimod. Jeg slyder selv Højskolen for meget, jeg har for megen Interesse for den, til at jeg skulde ønske at imødegaae de Ut-